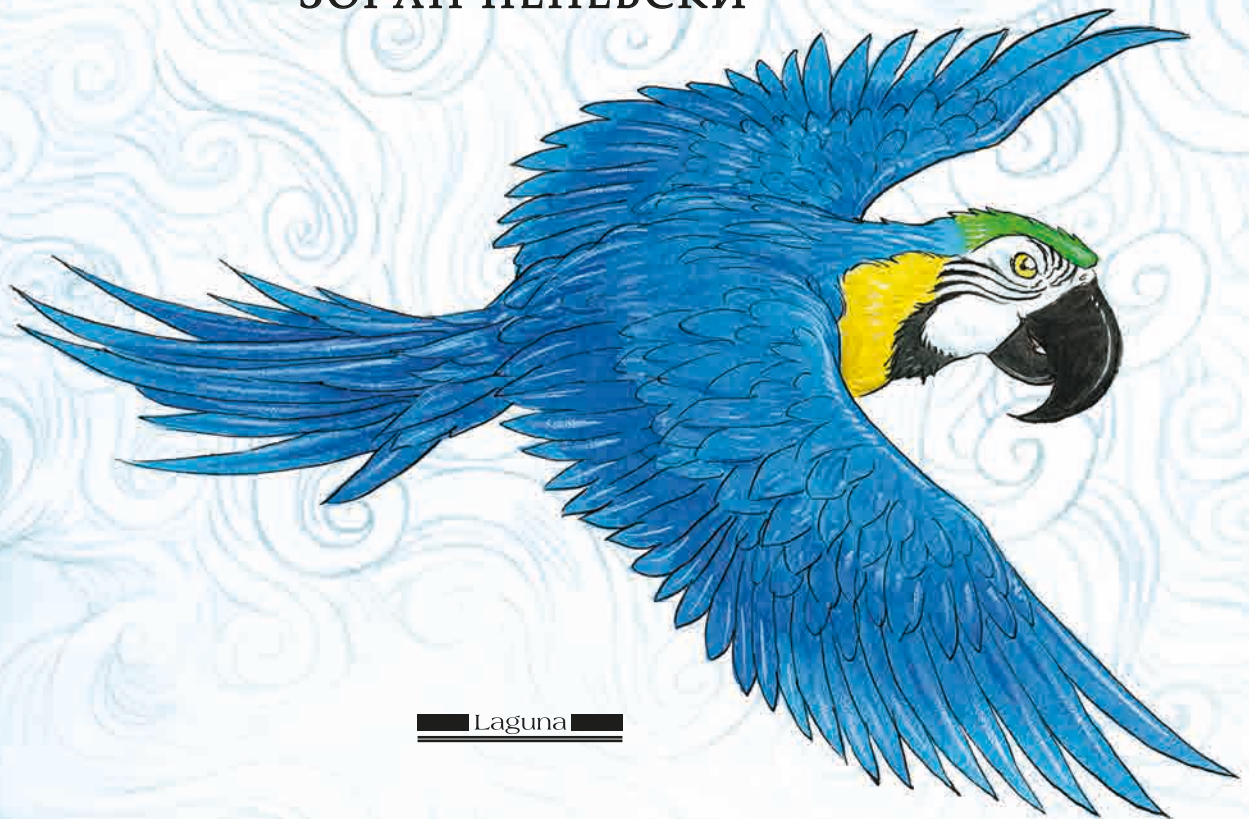

НИЛ ГЕЈМЕН

ГУСАРСКИ
ГУЛАШ

ИЛУСТРОВАО
КРИС РИДЛ

ПРЕВЕО
ЗОРАН ПЕНЕВСКИ

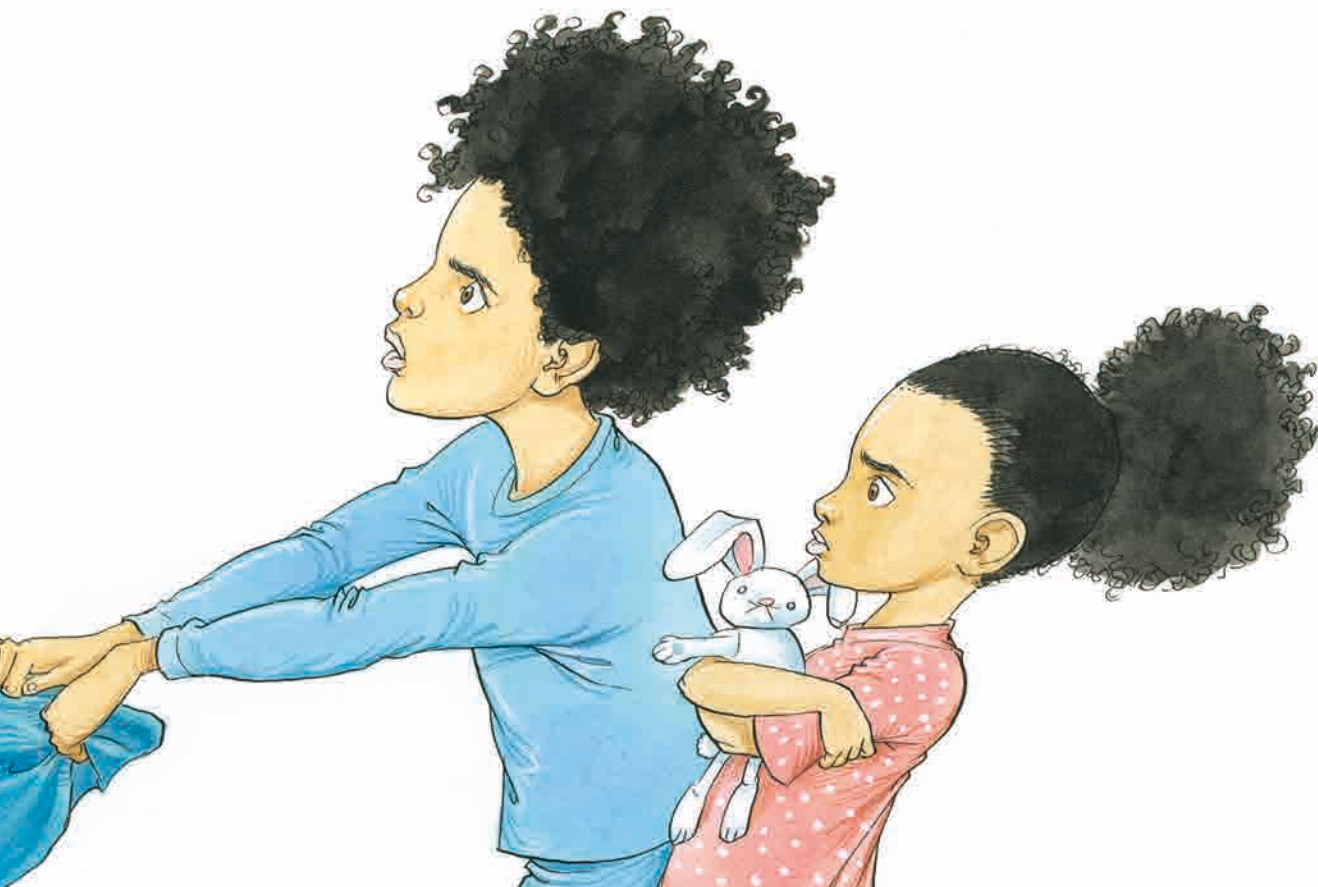

*Гусарски гулаш! Прави гусарски гулаш!
За тебе и за мене – ммм, укусан је баш!*

Кад се мама и тата спремише за град,
рекох им: „Да нас чува, нико не мора!“
А они: „Доста љутње и дурења сад.
Идемо напоље – нема разговора.
Узбудљив план имамо за вече цело:
чека нас предивна вечера уз свеће,
а затим на курс – тако нам се прохтело –
да научимо како то расте цвеће.
А ви се морате понашати лепо.“

Потом је допрло из ходника право:
„Јер у вашу храброст верујемо слепо,
Реците новој бибиситерки здраво.“

Ожиљци свуд, коса седа око лица.
Лева рука – кука, нога – дрвена ствар.
Цери се и каже: „Моја посетница.“

*Лонг Џон Макрон,
бродски кувар.*

Мама и тата кажу: „А сад – полазак.
Госпон Макрон за вашу вечеру брине.“
Лонг Џон рече: „Све нек вам буде ужитак,
зваћемо вас ако неки проблем сине.
Ал’ нећемо.“

И само су одјурили.
Сестра ми шапну:
„Ми смо награбусили.“

Прође тек трен од одласка родитеља
кад се куцање на вратима зачуло,
и два гласа почеше кô сред весеља
песму, па се читав хор јави потмуло.

Врата се отворише. Гусари чили
нагрнуше скупа. Фини нису били.

Један дебељуца...

... а други је жгоља.

Неко главу цепном
марамицом шара.

А други на виолини – то му воља –
На ковчегу мртваца петнајс' морнара
свира, потом и друге гусарске риме.